GOORGALM

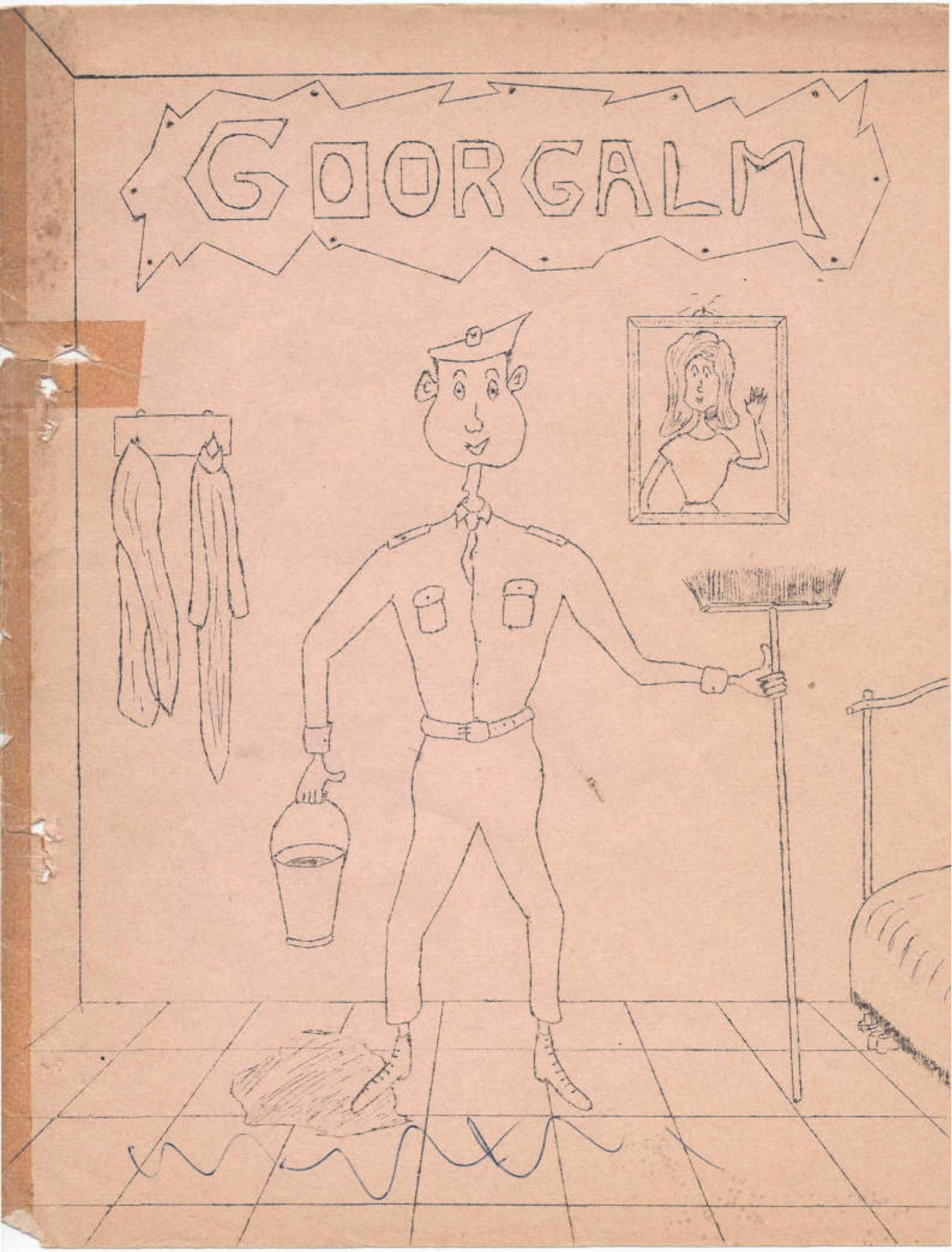

GOORGALM

Verantwoordelijke uitgever:

Milac-Gooreind,
p.a. Oud Gooreind 12,
Gooreind.

Maandelijks Tijdschrift - 1ste Jaargang - Nr 3- maart 68

redaktienieuws

MIEN, WAAR IS MIJN FEESTNEUS GEBLEVEN ?

In de la, Toon, naast de zeven frank voor Goorgalm. Mien is een vooruitziende vrouw, moet ge weten, die altijd zeven frankskens opzij heeft liggen voor ons blad. Mien houdt van Goorgalm, maar zij niet alléén. Het bewijs hiervan is gauw geleverd. Van Goorgalm twee werden 395 eksemplaren afgedraaid, dit is ruim honderd méér dan de eerste keer. Alle, op één na, werden als zoetekoek verkocht. Dat ene nummer was eigenlijk bestemd voor die Hollander, die vorige keer een Goorgalm zonder kaftbladen kocht voor zes frank. Een tweede keer konden wij hem echter niet meer vangen. "Niks fan hoor" zei hij, "fan die sefen frank gaan mijn frouw en ik eens lekker een avondje uit." Wie het breed heeft...

De Russen zijn ons gunstiger gezind. Naar wij vernamen van de Heer Dadakiki, een zeer gekend Russisch kinderspecialist, is onze Goorgalm een kerngezonde baby, van wie hij heel veel houdt. Sinds het verschijnen van Goorgalm, heeft de Heer Dadakiki zijn steunabonnement op het rode boekje van Mao opgezegd. De ene zijn brood is de andere zijn doc3

Over abonnementen gesproken. Reeds in vorig nummer vertelden wij dat wij Gooreind huis voor huis zouden platlopen om abonnementen te ronselen. Door allerlei omstandigheden is dit nog niet gebeurd. Wij verontschuldigen ons dan ook bij de Gooreindse aannemers die al een leerjongen hebben aangenomen om het in het vooruitzicht gestelde werk te kunnen bijhouden. Hou die leerjongen toch maar; begin maart beginnen wij aan onze abonnementenslag.

De prijs van een abonnement op Goorgalm is zo laag gehouden, dat het bijna een schande zou zijn er geen te nemen. 75,- Fr, voluit geschreven: vijfenzeventig frank, voor een gans jaar. Een mens die iets van geld afweet, kan dit niet geloven, en toch is het zo. Natuurlijk bestaat er ook een steunabonnement. Brave zielen, die een extraatje aan onze soldaten willen geven, laten zich natuurlijk overhalen tot een steunabonnement. Hiervoor bestaat er geen opgelegde prijs. Iedereen die meer dan 75 frank betaalt, hoeveel het ook zij, is gelukkige bezitter van een steunabonnement. Boven de 500 frank is er het eresteunabonnement, boven de 1.000 frank, het eresteunabonnement met grote onderscheiding.

Hoewel wij nog niet rondgingen, zijn er toch al abonnenten.

Van de heer V.D.B. ontvingen wij deze maand een beduimelde gele briefkaart. Hierin schreef hij ons dat wegens financiële en andere moeilijkheden het hem niet meer mogelijk was een steunabonnement te nemen, zoals oorspronkelijk voorzien was, maar dat hij toch graag bereid was 75 frank te storten voor een gewoon abonnement. De heer V.D.B. vroeg ons tevens de nummers in het vervolg naar de beenhouwerij op te sturen in plaats van naar de Wetstraat. Dit doen wij heel graag. Want, vergeet niet, beste lezer van Goorgalm, voor de luttele prijs van 75 frank wordt Goorgalm U gratis thuisbezorgd, in uw zetel. Gedaan met aanschuiven in de kou en met zoeken naar uw portemonnee (die ge soms niet bij hebt).

Van kardinaal S. kregen wij een briefje waarin de Monseigneur ons feliciteerde met het knappe werk dat wij presteerden. Hij vroeg ons echter of het niet mogelijk was het proostenwoordje in het Frans op te stellen, "dit", zo schreef hij,"om een goede verstandhouding met de andersdenkenden te bewerkstelligen". Wij danken langs deze weg Monseigneur nogmaals heel hartelijk voor zijn sympathie, en verzekeren hem dat wij heel ernstig over zijn voorstel zullen nadenken. Intussen hebben wij Monseigneur reeds een lijst opgestuurd van deftige Gooreindse families die graag bereid zijn een offer te brengen en hem in de grote vacantie enkele dagen op bezoek te ontvangen. Om de proostenwoordjes te vertalen dan.

Mensen van Gooreind, hier kunt ge weer wat leren van Monseigneur. Geen Vlaams natuurlijk, maar wel dat ge aan Goorgalm alles moogt vragen wat ge wilt. Hebt U een probleempje, hebt U kritiek, hebt U misschien een suggestie, laat het ons weten. Wij zijn er U dankbaar voor.

President Johnson tenslotte stuurde ons volgend telegram:

"Goorgalm fantastisch stop overweeg afname van 500.000 abonnementen voor soldaten in Zuid-Vietnam stop subsidie reeds goedgekeurd stop geen mogelijkheid tot opname van pin-ups vraagteken stop voor mij persoonlijk steunabonnement stop good luck stop".

Met deze 500.000 abonnementen zullen wij natuurlijk al heel ver springen. Toch zou het ons nog een heel groot plezier doen er nog een paar te verkopen. Spreek daarom uw vrienden en kennissen van elders eens aan en laat hen Goorgalm ook eens lezen. Misschien is er in uw familie wel een karamellennonkel of een suikertante die iets voor ons blad voelt.

Dit is de beste manier om ons te helpen. Want het doet werkelijk deugd aan ons hartje, te weten dat er mensen zijn die met onze soldaten en met Goorgalm meeleven, mensen die iets voor de jeugd van ons dorp overhebben, ook al rijdt deze al wel eens iemand tegen zijn kar. Iedereen begaat jeugdzondekens. Maar werp ons daarom niet met stenen. In de bijbel staat er toch, voor zover ik het mij herinner: "Hij die zonder zonden is, werpe de eerste steen." En zoveel heiligen zitten er in 't Gooreind nu toch ook weer niet. Laat daarom de rotsblokken liggen en werp alleen met kiezelsteentjes. Die kunnen we nog teruggooien.

Tenslotte nog heel even onze oprechte dank aan alle lieve juffrouwen, geachte dames en welgezette heren, voor de morele en financiële steun die we reeds kregen, en die naar we hopen, in de toekomst mag verder gaan. Goorgalm dankt er U voor, onze soldaten nog veel meer.

==========

GALGENHUMOR.

Twee gepensionneerde majoors ontmoeten elkaar.
-Maar dat is lang geleden, zegt de ene majoor, en hoe gaat het met met uw vrouw?...
Plots herinnert hij zich dat die vrouw overleden is; en heel nonchalant vraagt hij dadelijk daarop: Nog altijd op hetzelfde kerkhof?

Vandaag werd een vrouw vrijgesproken die haar man had doorzeefd met zes kogels. De jury had medelijden met haar, omdat zij een weduwe was.

DAGKLAPPER. (vervolg van blz. 25)

Donderdag 29 februari.

Schrikkeldag. Verjaardagen worden vierdubbel gevierd. Mijn ome Jacob die in 1885 geboren werd, wordt vandaag meerderjarig. Op ome Jacobs fuif kan ik echter niet aanwezig zijn omdat de plicht mij roept. Goorgalm wordt afgedraaid.
Plicht voor alles, en daarom zweten wij met de glimlach, stampen iemand hoffelijk tegen zijn schenen wanneer hij in de weg staat, slaken een gesmoord vloekje en drinken met mate een pintje... meer. Het is immers vasten.

++

Redaktieadressen:

Charel Janssen, Oud Gooreind 12
Eddy Pourbaix, Bredabaan 942
Jan Vorsselmans, Noordheuvel 9
Tony Verbeuren, Gasthuisstraat 6
Piet Van Camp, Kerkplaats 2
Jos en René Cox, Oud Gooreind 10

Voor morele kwesties: E.H. Onderpastoor, Theo Verellenlaan.

```
OOOO N   N  ZZZZ EEEE
O  O NN  N     Z E
O  O N N N    Z  EEE
O  O N  NN   Z   E
OOOO N   N ZZZZZ EEEE

RRRRR EEEE K  K RRRRR U  U U  U TTTTT
R   R E    K K  R   R U  U U  U   T
RRRRR EEE  KK   RRRRR U  U U  U   T
R  R  E    K K  R  R  U  U U  U   T
R   R EEEE K  K R   R  UUU  UUU   T
```

Op 1 februari trok Gust Van Dijck (van de Gasthuisstraat) naar kazerne Mejoor Blairon te Turnhout. Onze voetballer werd er ingelijfd bij de 1° Cie en ontvangt nu een versnelde opleiding.

Wel interessant is misschien te weten dat er in Tunhout 3 soorten van opleidingen bestaan.
Vooreerst is er de Transit-compagnie. Deze soldaten krijgen hier hun kledij en mogen gewoonlijk gedurende een drie of vier dagen kuiskarwei verrichten. Als alles dan proper is, vertrekken ze naar hun eenheid, gewoonlijk naar Duitsland.
De tweede groep, en dit zijn dan de 1°, 2° en 3° Cie, blijven gedurende één maand in Turnhout. Op die maand leren ze de beginselen van de militaire tucht, taktische oefeningen op het terrein, zelfs een beetje dril. Deze soldaten ontvangen gewoonlijk elders een speciale opleiding (bv. koks, genie, tankist) alvorens naar hun definitieve eenheid over te gaan.
De derde groep, dit zijn dan de 4°, 5° en 6° Cie, blijven een drietal maanden in Turnhout en verlaten het dan als volwaardig militair chauffeur.

Onze Gust behoort dus tot de tweede groep en is inmiddels al naar Leopoldsburg verhuisd. Hier krijgt hij z'n verdere opleiding bij de kwartiermeester (of QM) zodat hij na enige weken al kan zorgen voor kledij, slaapgerief, wapens, eten (vooral noodratsoenen liggen in QM-kelders opgestapeld) en alle andere zaken die een soldaat nodig heeft.

Eén slechte herinnering heeft Gustje toch al opgedaan. We laten hem zelf aan het woord.

Om 11 uur 's avonds ging ik naar de nacht-W.C. (= één of ten hoogste twee W.C.'s die 's nachts MOGEN gebruikt worden door een ganse compagnie soldaten) Er stonden daar ongeveer 11 soldaten te wagen. Enige ervan hadden wel een pintje te veel uit. Toen kwam er een korporaal B.V. door de gang gewandeld en er waren er enkele die niets beter vonden dan "boefer" te roepen. Onze korporaal nam het op zijn horens en 's anderendaags stonden dezelfde twaalf man op het matje voor de commandant.
Ik kon mee boeten voor die roepers en mocht een ganse week van 6h30 tot 9h30 aardappelen schillen en ajuin pellen. Lollig hé ? (N.v.d.R.: vermits er nog geen enkel redactielid getrouwd is, en wij allen zeer brave soldaten waren kunnen we hiervan niet meespreken)

Tot daar Gust die ons nog vraagt al de andere soldaten van Gooreind te groeten.

In volgend nummer vindt u dan het nieuwe adres van Gust te Leopoldsburg.

xXxXxXxXxXxXxXxXxX XxXxXxXxXxXxXxXxXx

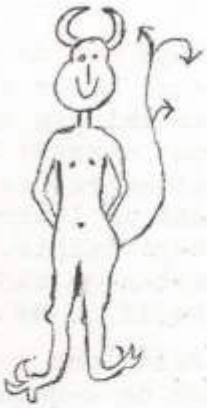

GESPREKSJAAR

Zoals vermeld in ons vorig nummer, startte woensdag 17 januari de eerste van de 15 gespreksgroepen. Voor elke groep, een tiental mensen, zijn er vier avonden gepland over onderwerpen in verband met de grote vragen van deze tijd: God en geweten, menselijk geluk, gezin, jeugd, omgang met andersdenkenden. Enkele groepen hebben hun laatste gesprek hieromtrent al gevoerd, terwijl de allerlaatsten zullen eindigen rond 20 maart.

Dat het soms tot hoogoplopende discussies komt, ligt voor de hand. Zo vernamen wij dat het in sommige groepen zeer woelige avonden kunnen worden; tja, dat is nu eenmaal het zout van de"gesprekssoep" zouden wij zeggen.

Zoals de lezer natuurlijk kan vermoeden, dwaalt men wel vaak af van het onderwerp dat men bezig is te behandelen, maar dan is er toch nog altijd de gespreksleider om te gepasten tijde het gesprek terug in rechte banen te leiden. Het gebeurt ook wel eens dat er twee gesprekspartners onderling hevig blijven redetwisten terwijl de anderen al veel verder gevorderd zijn. Begrijpelijk heeft iedere groep zijn eigen methode. Er is onder andere een bepaalde groep die op volgende raadselachtige wijze te werk gaat: De gespreksleider leest de eerste vraag van de avond voor. Iedere gesprekspartner antwoordt daarop, ieder om beurt. Uit al die antwoorden wordt dan het ideale besluit gedestilleerd. Op zulke wijze komt men waarschijnlijk wel niet tot vinnige debatten, maar anderzijds moet het toch wel concrete resultaten opleveren (tot zulke tuchtvolle wijze van vergaderen zijn wij helaas nog niet gekomen, n.v.d.R.)

In april volgt dan nog een vijfde en laatste gesprek: Dialoog met de bisschop.

Het voornaamste van deze dialogen is dat de deelnemers een vrijmoedig gesprek aangaan over punten waarover men meestal zwijgt. Dit initiatief verschaft aan onze bisschop een klaarder inzicht in wat er roert onder de mensen. Daarom wordt van elke gespreksavond een verslag opgemaakt en aan de diocesane overheid overgemaakt.

Het bewijs dat de gesprekken breed opgevat worden, buiten het uiteraard verengende kader van de godsdient om, ligt in het feit dat mensen van alle strekkingen er welkom zijn, en dat dikwijls de niet-pratikerenden een groot aandeel bijbrengen tot het sukses dat deze avonden, met hun 150 deelnemers, te beurt valt. Het is immers zó dat men pas tot een interessant en leerrijk gesprek komt als men discussieert met mensen van een andere opinie. Nadruk wordt wel gelegd op het feit dat men niet gaat praten om zijn tijd aangenaam door te krijgen, maar wel degelijk om zichzelf en de anderen te verrijken.

Het verslag aan de diocesane overheid bevat niet enkel de besluiten maar ook de wensen, voorstellen en hangende vragen. Van al de verslagen wordt dan nog een algemene samenvatting gemaakt die dan zal dienen om de bijdrage van de Gooreindse gemeenschap op het vlak van het bisdom te leveren.

Een klein prikje kunnen wij toch moeilijk nalaten: Was het absoluut nodig dat de vragen die iedere groep als "handleiding" voorgeschoteld krijgt, veelal nogal zwaar op de hand liggen zijn? Wij citeren hier maar even: "Waarom leven wij ?" of:" Wat is eigenlijk bidden?" Als je onze mening vraagt: Wij zijn allemaal maar eenvoudige mensen hoor, en zeggen ons gedacht liever in eenvoudige, maar daarom nog niet minder ware, woorden!

Wij eindigen met deze wens: Mogen deze gesprekken bijdragen tot een betere wereld, en in de eerste plaats tot een verbetering van onszelf.

/5°/5°/5/•5/°5/°5/°5/°5/•5/°5/°5/•5/°5/°5/•5/•5/°5/°5/°5/°5/•5/•5/•5/°

Enkele gedachten (dit zijn echter geen onderwerpen voor een gespreksavond, maar dingetjes om even zelf over te bezinnen):

-"Man, ik heb een stel heerlijke keukenhanddoeken gekocht. Wil je ze niet even komen proberen?"

-"Rij maar liever geen voetgangers omver met je auto - anders moet je allerlei papieren invullen voor de politie, en daar verlies je méér tijd mee dan met voorrang te verlenen."

-"Waar lachen verboden is, is wenen doorgaans evenmin toegelaten."

-"Slapeloosheid is de ziekte van een tijdperk waarin de mens bevolen wordt de ogen te sluiten voor vele mensonterende feiten."

-"Het beste wat men voor zijn oude dag kan sparen is: zichzelf."

-"Men verveelt zich haast altijd bij mensen, in wier gezelschap het niet behoorlijk is zich te vervelen."

-"Uw zangerstalent laat u toe op een mooie carrière als chansonier te hopen - tenminste als uw vader zéér veel invloed heeft bij de BRT."

-"Afgunstig zijn is zichzelf als minderwaardig erkennen."

-"Hij was een van die vrijgezellen die zichzelf beschouwen als a thing of beauty and a boy for ever."

soldatennieuws

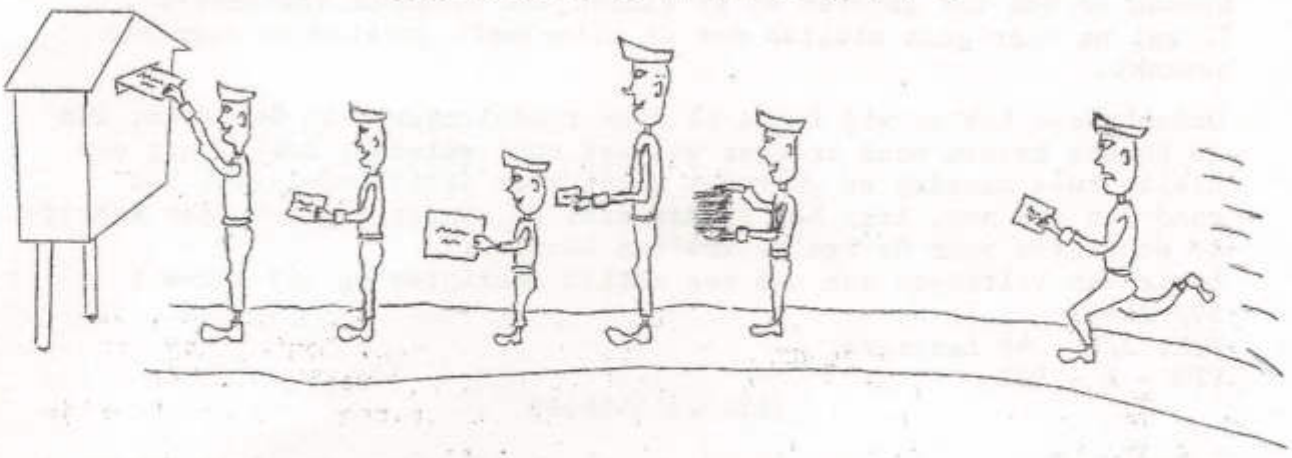

Trokken hun laatste stukje van hun lintmeter :
Ludo Carvers (Siegen) Oude Baan 52
De Poorter Robert (Soest) P.V.Horebeekstraat 13
Van Hal Joseph (Soest) Eikendreef 8

!ç!ç!ç!ç!ç!

Alfons Ceuppens schoot ons volgend briefje binnen :

Beste vrienden,
Hartelijk dank voor het pakketje dat u mij gegeven hebt. Dat kwam nu eens juist van pas. Het is nu middag, tijd om even te schrijven. Straks gaan we weer met de kanonnen spelen. Het heeft pas gesneeuwd en het zal dus maar koud zijn, maar kom een goed soldaat kan daar toch tegen. Op 22 april gaan we voor 18 dagen naar Elsenborn, grote maneuvers. Dat zal wel plezanter worden.
We hebben ook al met Fall en Vigneron geschoten, 's anderendaags was ik nog zo goed als doof.

Tot daar Ceuppens Alfons die men kan treffen op volgend adres :
67/50073
18 RA Kwartier Oost
Kazerne Lt. Coppens
Polygoon - Brasschaat
Wel, Fons, dank voor uw briefje. Echter dit, in naam van gans Gooreind vragen we u, al spelend, nooit uw kanonnen naar Gooreind te richten. Niet doen, Fonske, en we blijven beste vrienden .....

-_-_-_-_-_-

Van Louis de crosser kwam volgend briefje de redactie binnengesnord :

Beste vrienden,
Vooreerst dank ik u voor het mooie pakket dat ik vandaag ontvangen heb en dank tevens aan alle medewerkers van Goorgalm.
Verder is hier alles nog hetzelfde, behalve dan dat ik vandaag, voor het eerst in mijn legerdienst, de wacht op moet. Na de wacht mag ik nog eens voor enkele dagen naar huis.
Het weder is hier uitstekend, bijna zomer. We zijn pas terug van Vogelsang, en dat wil zeggen dat ik nog wel één en ander op zijn plaats te leggen heb.

Uw tweede Goorgalm was weer machtig. Alle makkers hier op de kamer hebben er ook van genoten en ze vinden het allemaal fantastisch. Ik zal nu maar gaan sluiten met de allerbeste groeten en nogmaals bedankt.

Ondertussen hebben wij Louis al zien rondslenteren in Gooreind, dus de Russen hebben onze crosser wel met rust gelaten. Louis, nog een kleine twee maanden en ge moogt Soest voor altijd verlaten. Eén raad van ons nog, trap het ginder niet af zonder nog eens een keertje te schrijven naar Goorgalm. Tot dan Louis ....
Louis Van Velthoven kan men nog altijd schrijven op dit adres :
67/ 26497
Esk. S/D 4° Lanciers
BPS - 1 - BSD

§&§&§&§&§&§&§&§

Vanuit Brustem ontvingen we een kort telex-bericht van Ludo Geysen :

Beste vrienden,
Verleden week donderdag heb ik uw pakje aangekregen. Ik vind het een mooi geschenk, hartelijk dank daarvoor.
Ik hoop dat ik nog eens de tijd zal vinden om een artikel te schrijven voor Goorgalm. Sorry dat ik vorige keer wat laat kwam bij het opsturen van dat artikel, dit heeft u misschien heel wat last bezorgd. Ik zal ervoor zorgen dat het niet meer gebeurt.
Beste groeten van een trouw lezer van Goorgalm.

Wie Ludo wil schrijven of vergiffenis schenken, doet het op dit adres:
Ludo Geysen
Vervolmakingscentrum Smaldeel Telecom
St Truiden

Ludo, we kunnen u gerust vergeven. De typist die vorige maand nog zo aan uw artikel heeft gezweet, is daarna eens goed gaan eten, maar hij had slechts keuze tussen twee soorten groenten, en dat zal hij u niet zo vlug vergeven. Tot volgende keer .....

!-=!-=!-=!

Vanuit Westhoven ontvingen we een brief van onze onbekende soldaat.

Beste vrienden,

Hier dan een klein briefje van jullie onbekende soldaat. Alles is precies gegaan zoals u geschreven hebt en op dit ogenblik zit ik dus in Westhoven.(N.v.d.R.: niet iedereen is het met ons eens, kwestie van hoe is het juist gegaan ???)

Het gaat hier goed, maar thuis is het natuurlijk altijd beter, maar ja daar ontkomt men nu eenmaal niet aan. Ik doe hier ganse dagen niets anders dan metsen en allerlei andere karweitjes. Soms gebeurt het zelfs dat we helemaal niets te doen hebben. Zo gebeurde het eens dat ik terug naar de kamer was gegaan, op bed was gaan liggen, en toen er controle kwam, lag ik lustig te maffen. Enfin, veel is er niet van gekomen, dus geluk gehad. Voor de rest zijn we gewoon soldaat, dit wil zeggen, op tijd opstaan, op tijd binnen zijn, op tijd eten en slapen. Ik moet nog juist geteld 73 dagen kloppen en geen 335, dus dat is zolang niet meer.
Ik kom nu regelmatig een weekje naar huis. Mijn afkomst van het leger,

wel beste vrienden, die zal niet zo mals zijn. Ik ga toch liever thuis werken, dan hier tegen 15 F per dag.
Dank voor het pakket, en vooral voor Goorgalm, want het doet werkelijk goed eens wat nieuws te ontvangen van eigen streek. Brieven zal ik steeds met plezier beantwoorden en ge kunt me tot 27 april nog schrijven op dit adres : Vissenberg Jaak 67 / 14993
1 Genie 1 Cie
BPS - 4 - BSD

Hartelijk dank Jaak, en probeer in 't vervolg juist op tijd wakker te worden als er controle komt, wij mogen ook niet slapen op ons werk.

(=)(=)(=)(=)

Vanuit Siegen ditmaal geen briefje van Louis de zware (was verontschuldigd : was in verlof en had het nogal druk met .....) wel een brief van Jos De Hondt.

Beste Milacers,

De beste groeten vanuit Siegen van 0001. Hier gaat alles opperbest (tot hier toe). Eerst en vooral wil ik Milac bedanken voor het prachtige geschenk en voor het tweede nummer van Goorgalm. Werkelijk, dat boekje Goorgalm steekt fijn in elkaar. Wat ik vooral interessant vind, buiten alle andere interessante artikels, is de dagklapper.

Nog één weekje en dan zijn we terug in Gooreind. Maar die laatste week zal een zware worden. We MOGEN nog een nachtoefening doen, nog gaan schieten met de Fall en het ergste nog, Trupbach.Trupbach kunt ge vergelijken met het kamp, maar hier zijn er dan wat meer heuvels en ook meer bossen. Daar mogen we dan een ganse namiddag soldaatje spelen. Dat zal vooral gebeuren door ons te schminken (dat dan met slijk) en door in de modder te kruipen. Dat tot daar toe,maar 's anderendaags 's morgens moet alles weer proper zijn of de strafkarwei wacht. (N.v.d.R. : jaja jos, dat hebben wij ook meegemaakt)

Eergisteren hebben we voor de derde maal twee spuiten in onze (arme) rug gehad. Na die spuiten ben je dan 48 uren vrij van dienst, maar wat ze daar onder verstaan weet ik niet. We hebben nog nooit zo - veel inspectie gehad en nog nooit zoveel moeten kuisen als nu. (N.v.d.R.: jaja jos, hebben wij ook meegemaakt)Zelfs op een zondagmorgen mag je de WC en de waszaal gaan kuisen. Waar gaan we toch naar toe ? (N.v.d.R.: jaja jos, zegden wij vroeger ook al) En dan durven de ouderen iets zeggen over de jeugd van tegenwoordig. Ze weten niet goed wat die allemaal moeten doorstaan, de sukkelaars.

Mijn opleiding tot topograaf (= landmeter) gaat verder. We meten reeds afstanden in meter en voet, dat laatste als controle. Ook met de goniometer wordt er gewerkt om te weten hoe groot de hoek is tussen de muur van het wachtlokaal en de kerk in Siegen. Onze leuze als topograaf is : rechts zwaaien, links draaien. Kun je volgen ? Dit is geen nieuwe dans hoor, maar pure werkelijk.

Ik zal er maar mee stoppen, want ik heb er dorst van gekregen. En wat moet ge dan doen als goede Belg ?? (ik moet gewoon verder typen, nota van de typist)

Jos, uw adres zullen we niet afdrukken omdat ge toch naar Delbruck wordt overgeplaatst. Laat ons zo vlug mogelijk uw nieuw adres geworden, a.u.b.

Nog iets, dat links zwaaien, rechts draaien doen wij soms ook wel Jos, maar dan onder andere omstandigheden.

%%%

en in QM kelders. Ik zelf kreeg een job in de garage. En zo ging dan het leven verder in de 1Cie.

Nu en dan was er een alarm om de ingedommelde karpatjes wakker te schudden.

Wij, dit zijn de "anciens", leren de "bleukes" bier drinken, zetten de boel op stelten en kuisen 's morgens blijgezind trappen en gangen. (N.v.d.R.: in onze tijd lieten de anciens dat doen door de bleukes, Ludo)

In de winter nog een tweede kamp in Vogelsang. De koude en alle andere zorgen worden er 's avonds weggespoeld in een zelfgemaakte bar : de Oscarbar.(N.v.d.R.: dank voor de idee van die self-made bar, Ludo)

Beste vrienden voor zover mijn legerdienst. Nu maar wachten tot de straten verbreed zijn, want nog 17 en dan .....

Ludo Carvers
Oude Baan 52

Hartelijk dank voor je afzwaaibrief en ook voor je kaartje, Ludo. We hebben hier en daar wel wat ingekort anders zouden we weer een extra-dik nummer hebben.
Ludo, nog veel sukses in het burgerleven, en zeg met ons mee :
" 't was toch ne schone tijd ".

Ø Ø Ø Ø Ø Ø

Gaan hun liefje voor een jaar verlaten :
Thijs Roger Gasthuisstraat 50
Van Staay Leo Bosduinstraat 28

Mogen we hen vragen ons zo vlug mogelijk hun militaire adressen te bezorgen.

Miliciens die naar een andere eenheid overgaan, van kazerne veranderen of slechts van kamer veranderen , vergeet niet de kleinste verandering aan uw adres onmiddellijk door te geven aan de redactie.

Ø/ Ø/ Ø/ Ø/ Ø/ Ø/ Ø/ Ø/

prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes

+ Horen, zien en zwijgen. Het eerste kan, het tweede moet, en het derde zou moeten kunnen.

+ Mijn glas is half leeg. Dat zegt de pessimist. Mijn glas is half vol. Dat zegt de optimist. Ze hebben beiden evenveel, maar de tweede heeft veel meer.

+ We worden oud in de mate dat we ons niet meer kunnen verwonderen over het grote in kleine dingen.

+ Er zijn weinig oprechte vrienden. Is er wel genoeg vraag naar ? Wil men er de prijs voor betalen ?

prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes prikjes

KRISTUS WEER GEKRUISIGD

Ik wil u vooraf geruststellen, het wordt geen vastensermoen... Maar is u ooit de film gaan kijken : Kristus weer gekruisigd !

Misschien maakt u de bedenking : een film met een dergelijke titel kan niet veel soeps zijn, en toch ...

In een Oosters dorpje wordt jaarlijks het passiespel opgevoerd; de pope (een Oosters priester) en de burgemeester delen telkens de rollen uit. De rollen van Petrus, Johannes en de andere apostelen werden zonder veel omhaal aanvaard. De brutale Panayotaris, die de judasrol moest spelen, had kortweg geweigerd, maar tegen de beslissing van de geneente was er weinig in te brengen. Een sensuele jonge vrouw, Katarina, zou de magdalenarol vertolken. De herder Manolios stond weigerig tegenover de Kristusrol omdat hij stotterde maar volgens de burgermeester had hij niet zoveel te zeggen. Twee rollen werden er vergeten : Kaïfas en Pilatus; ze wisten het zelf niet maar de burgemeester en de pope zelf zouden die vertolken, niet op de planken maar in het leven.....

Kort daarop komt er in het dorp een groep vluchtelingen uit hun eigen dorp verjaagd door de Turken; ze vragen asiel. Maar de burgemeester en de pope vrezen de Turken en wijzen ze harteloos af....

Hier wordt het passiespel een brok leven...

Manolios neemt het op voor de sukkelaars, geholpen door zijn medevertolkers van het passiespel. Zij BELEVEN hun rol...

Katarina geeft aan de verjaagde mensen het weinige dat zij bezit : parfum en enkele sieraden, haar weinig sympathieke rol wordt hier diep menselijk medeleven.

Panayotaros echter tracht het weinige geld van deze haveloze mensen te bemachtigen...

Manolios zelf verwijt de burgemeester en de pope hun hoogmoed en hun gebrek aan liefde. Uiteindelijk zal hij de Kristusfiguur in het uiterste benaderen, want veroordeeld door de burgemeester en de pope wordt hij gedood.

Beste vrienden, telkens wij tekortkomen aan medevoelen en naastenliefde wordt Kristus weer gekruisigd, ook in 1968 !

de onderpastoor

°+°+°+

TECHNISCH HOEKJE

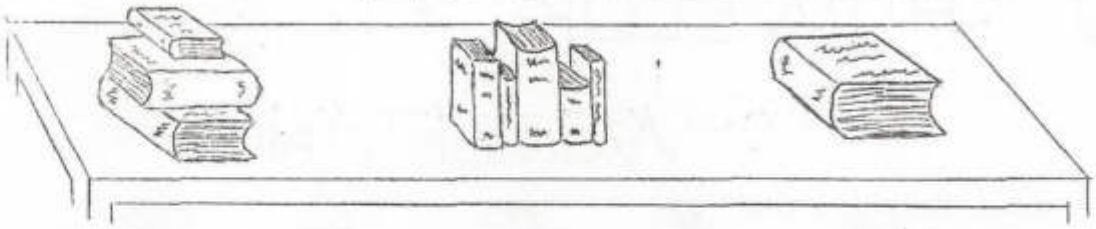

RECHT OP UITSTEL.
==========

" KOSTWINNERSCHAP "

Maar al te dikwijls vraagt men jaren na mekaar uitstel en denkt men dat dan automatisch de vrijlating volgt. Niets is minder waar. Van jaar tot jaar dienen de voorwaarden inzake inkomsten van de dienstplichtigen welke onmisbaar moeten blijven, de ouderdom van de vader, de inkomsten van de ouders onderzocht.

Men vergeet dat wanneer er een vijfde uitstel wordt gevraagd ondertussen een broer of zuster over voldoende inkomsten kan beschikken, om in de plaats van de aanvrager als steun op te treden, waardoor de vrijlating wordt geweigerd.

Hij die op het bedrijf van zijn vader werkt en daar als onmisbaar kan worden aangezien, vraagt van bij het begin uitstel als steun van het gezin in plaats van als onmisbaar op het bedrijf.Door vijf jaar na mekaar als onmisbaar te zijn opgetreden, kan de vader de vereiste leeftijd hebben bereikt.

De inkomsten van de vader en moeder samen, zijn de inkomsten van twee jaar voor de aanvraag. Iemand die in 1968 vrijlating vraagt als kostwinner zal dus de inkomsten van 1966 dienen na te gaan. Eventueel mogen deze van 1967, zo zij minder zijn, in aanmerking worden gebracht.

Nog steeds doet het gerucht de ronde dat men als kostwinner niet mag in het huwelijk treden voor zijn 25 jaar. Niets is minder waar. Eens men de vrijlating heeft bekomen is het huwelijk geen beletsel. Ook voordien niet wanneer de vrouw over geen voldoende inkomsten beschikt om als steun op te treden in plaats van de aanvrager en deze kan blijven bewijzen dat hij steun is.

= = = =

" TWEE ZOONS IN HETZELFDE JAAR SOLDAAT "

Op grond van art.10,§ 1, 4° kan een van de twee uitstel bekomen, zodat er geen twee kinderen terzelfdertijd soldaat dienen te zijn. Maar al te dikwijls vergeet men dit in januari aan te vragen en komt men nadien, wanneer ze beiden geschikt worden bevonden op het " Klein Kasteeltje " met moeilijkheden. Men kan daar dan vragen dat de tweede wordt opgeroepen, eens de eerste is afgezwaaid.

(((

HUWELIJK EN WETGEVING

(Werking van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen)

Waar het verleden maand ging om een jeugdtheater, richtte de BGJB deze maand een voordrachtavond in met als thema: HUWELIJK EN WETGEVING.

De dynamische sekretaris van de Gooreindse Bond, Jos Gabriëls, leidde de avond in met enkele prachtige woorden over gezag en opvoeding (N.v.d.R.: gezien de prestaties van de Bond tijdens de laatste maanden, be-leef-de woorden): "Gezag is een dienst aan gezagsonderhorigen" en "leidend begeleiden is de enige manier van opvoeden".

Van de "sociale geschiedenis" van de Bond onthield Goorgaln het volgende:

1960: het honderdste lid;
1965: het tweehonderdste lid;
Nu: 244 leden (N.v.d.R.: Als het aan ons moest liggen, Jos : wij zijn juist geteld met 7 man, 8 als ge de onderpastoor meerekent, voel je nog niks?)
1968: opvoering door het jeugdtheater Savenberg;
gratis eetmaal voor de grootouders;
danscursus (waarover méér in ons volgend nummer)
... En de werking groeit....

Laten we nu even de spreker van deze avond, prof. Aertsens, aan het woord. Als principe vertrok deze met hetvolgende: een huwelijk kan nooit gelukkiger gemaakt worden door de wet.

Eerste vraag: Mag een verloving ten alle tijde verbroken worden?

Tegen onze verwachting in is het antwoord: Neen. Want: het mag niet gebeuren op een beledigende manier, ook niet korte tijd voor het huwelijk. De spreker vertelde ons zelfs dat zulks gerechterlijk kan vervolgd worden.

Tweede vraag: Trouwen met contract of zonder?

We trouwen zonder contract, wat zegt ons de wet? Onroerende goederen van vóór het huwelijk blijven slechts van één, worden dus niet gemeenschappelijk. Erft één van de partners na het huwelijk onroerende goederen, dan blijven deze goederen ook van één persoon, worden dus evenmin gemeenschappelijk. Een huwelijkscontract wordt afgesloten vóór het

huwelijk, voor de notaris, en is onherroepelijk. Volgens spreker was het meest aan te raden te trouwen met universele gemeenschap van goederen.

Derde vraag: Kan men een kind onterven?

Hierop kregen we als antwoord: gedeeltelijk onterven is mogelijk, en dan nog enkel door testament. Hierover volgde een lange maar zeer interessante uiteenzetting, waarin ondermeer gesproken werd over: Rechten van een onecht kind - kan men een kind bevoordeligen - wat is een huwelijksgift.

Vierde vraag: Wat is een testament? Hoe maakt men een testament?

Hierover vernamen we dat een testament nooit gezamelijk mag gemaakt worden, maar dat dit moet gebeuren, ofwel: voor de notaris + 2 getuigen, ofwel geheel eigenhandig geschreven. Volgens spreker was het veiligste testament dit dat voor een notaris was opgesteld, gezien er dan de minste kansen op vergissingen bestaan.

Na de voordracht troffen we in Suske G. nog de man die de professor met allerhande strikvragen bestookte. Zo kwam men onder meer tot de conclusie dat Napoleon inderdaad een beetje oud is. Eveneens volgens S.G. zouden de jongens hun meisjes kunnen opeten als ze vrijen, maar eens getrouwd, dan doen ze dit (nl. het trouwen, niet het opeten) met scheiding van goederen (De redaktie is het met deze scherpzinnige opmerking volkomen eens Suske)

Alles bijeen was het een zeer leerrijke avond, en we betreuren wel dat er niet meer belangstelling bestaat voor zulke interessante onderwerpen tot gesprek met een deskundige.

BROERTJE.

- Wij krijgen binnenkort een broertje, meester!
- Zo, Jantje, en hoe weet je zo zeker dat het een broertje zal zijn?
- Wel, meester, vorig jaar bleef ons moeke een hele tijd in de kliniek, en toen kregen wij een zusje. Nu ligt ons vake al meer dan een week in de kliniek, en dan wordt het zeker een broertje!

Het zijn maneuvers en de waarschuwing "luchtaanval" weerklinkt.
Een bevel: "dekken!"
Allen vallen plat op de grond. Alleen Dokus blijft staan.
- Hé, ben je doof ! roept de luitenant, ik zei: "dekken! Waarom blijf je staan? Je verkeert in doodsgevaar!
- Denk je misschien dat het belgische leger helemaal geen helden meer heeft? roept Dokus terug.

- Ik kuis mijn schup af, zei soldaat Pimpelmans.
Het was het eerste werk dat hij die dag deed.

- Een goed soldaat trekt zijn plan, beweerde Gust.
-Welk plan? vroeg de goede soldaat.

```
 I EEEE   H  H  GGGGG  DDD   N   N  I  EEEE  H  H  W   W   SSS
 I E      H  H  G      D  D  NN  N  I  E     H  H  W   W  S
 I EEE    HHHH  G GGG  D  D  N N N  I  EEE   HHHH  W W W   SS
 I E      H  H  G   G  D  D  N  NN  I  E     H  H  WW WW     S
JJJJ EEEEE U  U  GGGGG DDDD  N   N  I  EEEEE U  U  W   W  SSSS
```

Voetbal Scouts - Chiro

Vreedzaam weertje : ruim koud echter voor de handen van uw Goorgalm-reporter. Het bijhouden van de resultaten van een wonderbare doelpuntenvangst was inderdaad geen sinecuurtje bij een Pien van nul graden.

Enkele losse wissewasjes van deze bewogen geschiedenis :
Op de 938 ste second neust Piet-van-de-scouts een bal weg richting chiro. Drie minuten later maakt dezelfde moedige ziel een doelpunt (in eigen netten, ditmaal) ; en juist geteld 149 seconden en drie hondersten duikt hij gretig in de modder. Ondertussen heeft Wilfried (weerom van de scouts) drie gaten in de lucht gesjot, zodat het binnen afzienbare tijd zal regenen.
De chirojongens schoten - behalve elf doelpunten - ook een bokje.
Vraag van knaap 1 : "Wie staat er off-side".
Antwoord van knaap 2 : "ik niet, ik sta halfback".
Kortom een te genieten match met een gezellige uitslag :

scouts 1 - chiro 11

Nog een andere uitslag : jongverkenners 0 - knapen 3 . Fijn.

Aan te stippen valt dat de Gooreindse jeugdverenigingen in dit treffen weer een schuchtere poging tot samenwerking gerealiseerd hebben : Piet van Looveren, leider K.A.J., leidde de match; chirojongens en scouts bonden sportief de strijd aan; en de niet onbelangrijke figurantenrol van toeschouwer kwam op het actief van de KLJ.

.....en Goorgalm was natuurlijk ook weer bij de proppen.

V.V.K.S.

Niet alleen de jongens doen aan interessante aktiviteiten. Ook de ouders kunnen iets inrichten. Ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van onze groep, richtte het oudercomitee een dia-avond in. Op het programma : de aktiviteiten door de jaren heen. Vraagt U maar even de aanwezigen of het goed was !

Wo willen nog van dat, oudercomité !

CHIRO

De chiro legt nu de laatste hand aan het groepfeest . Programma's en inkomkaarten worden gedrukt, de rollen worden nog hier en daar verbeterd.
Een hard zwoegen dat wel beloond zal worden op 10 maart.

Dus allen naar het groepsfeest in de parochiezaal op 10 maart.

SINGET ENDE WEZET URO

In ons eerste nummer beloofden wij reeds dat we het heimatliedje van de hand van onze onderpastoor, waarmee hij furore maakte op het teerfeest van de zangers, zouden afdrukken. Die belofte herhaalden wij in Goorgalm 2, en nu eindelijk is het zover. Het feit dat de steller een tweede plaats behaalde achter de "professional" Wal Arno, behoeft geen verdere commentaar. Wij voorspellen in ieder geval een pijlsnelle stijging op de hitparade van het "lichte lied" van Gooreind.

mijn dorpje naar een vrij oude melodie
" daarbij die molen "

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
het kerkje is een prachtjuweel
men vond er nooit zo'n mooi
daarom is't in zijn eenvoud wel
ons dorpjes mooiste tooi

keervers

onder die toren zijn wij geboren
het is zo fijn er als vrienden saam te zijn

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
de mensen werken er met vlijt
hoe licht valt hen dit lot
is 't nu omdat ze 't zeer graag doen
of is 't omdat het mot

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
de lichten zijn er soms kapot
de toreklok staat zot
de wegen zijn er ideaal
toch dragen we ons lot

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
de mannen drinken graag een pint
't gebeurt nogal eens vaak
dan roepen zij tesaam in koor
't is voor de goeie zaak

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
de vrouwen tateren er op los
ons hoofd staat er van bot
't is juist of men een steentje werpt
al in een kiekekot

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
de meesten houden van de leeuw
het zwart op gele grond
en zij die hier afkerig staan
zijn wel wat ongezond

ik ken een dorpje lief en fijn
aan 't einde van het goor
zo schoon zo fraai dat groot en klein
er vlug zijn hart verloor
'k ben blij dat het het mijne is
van mij maar ook van jou
wie zou er niet afgunstig zijn
op 't dorp waar 'k zo van hou

Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$ Fr=$

Een chauffeur staat voor het rode licht, eerst in de file. Juist op het ogenblik dat het licht op groen springt, weigert zijn motor alle dienst. Onmiddellijk begint een kakafonie van klaxons. De chauffeur stapt echter zeer bedaard uit zijn wagen, loopt tot de meest verwoede blazer, en vraagt:

- Mijnheer, wilt U mijn wagen even op gang brengen ? Ik zal ondertussen wel voor U doortoeteren !

dagklapper

Donderdag 1 februari.

Met hetzelfde enthoesiasme, maar gerijpt door de ervaring van de eerste keer, zijn we er vandaag weer op gevlogen. Na de moederlijke zegen van zuster Maria-Rachelbeginnen onze ogen vonkjes te schieten bij de heerlijke gedachte dat we vandaag weer grootse dingen zullen presteren. Onze voorzitter, de Heer Karel J. is in sportplunje komen opdagen. Vermits algemeen geweten is dat hij niet de slimste maar wel de sterkste van heel de redaktieploeg is, wordt hem met eenparigheid van stemmen het voorrecht verleend de ganse avond de stencileermachine met vaardige mannenhand te bedienen. Badend in zijn zweet en onder goedkeurend gemompel levert de Heer Voorzitter een unieke prestatie. Op vijf uren worden tienduizend bladeren doorgedraaid. En het had nog meer kunnen zijn indien de machine niet roodgloeiend had gestaan van de inspanning.
Reeds nu kunnen wij u in wereldpremière aankondigen dat onze voorzitter in 1968 zal afgevaardigd worden om de Belgische kleuren te Mexico te verdedigen tijdens de Olympische spelen "stencileren". Proficiat, Mijnheer de Voorzitter.

Vrijdag 2 februari.

Vandaag komen verscheidene redaktieleden reeds in sportuniform opdagen. Maar zij die denken ook naar de Olympische Spelen te mogen, komen bedrogen uit. Wanneer wij bij de poort van de meisjesschool komen, slaan wij wit uit van verbazing. In de kookklas is onze voorzitter reeds zijn forme aan het opdrijven. Als meester in het vak durft hij het aan met zijn ogen toe, op één been en met zijn linker wijsvinger in zijn rechter neusgat tegen een razend tempo de edele stencileersport te bedrijven. Na uitbundig applaus danken wij op onze twee knieën de hemel voor zo'n wondervoorzitter.
In een minimum van tijd zijn de laatste stencils klaar en gaan wij over tot het samenstellen en pinnen van Goorgalm nummer twee. Wij krijgen zelfs hulp van sympatisanten in de persoon van Piet van Looveren, Merci, Piet.
Als orgelpunt van de avond (de kindertjes zijn dan al lang met het zandmannetje op schok) vinden twee redaktieleden niet beter dan nog

een partijtje ping-pong te gaan spelen. Zij houden slechts op wanneer één van de twee omvalt van de slaap.

Zaterdag 3februari.

Ditmaal kondigt geen houten soldaat maar een sprekend bord de verschijning aan van het tweede nummer Goorgalm. Aan brave borsten en goede zielen wordt voor dezelfde spotprijs als vorige keer een nummer verkocht dat met de gazet van Antwerpen kan wedijveren. I40 Goorgalmen worden voor en na de mis van half zeven als warme broodjes verkocht.
Vandaag spreekt ook in de refter van de parochiezaal de Heer Versmissen over: "Het leven in de naakte gevangeniscellen". Onder de behandelde onderwerpen vermelden wij: "Dwangarbeid - doodstraf - vrouwengevangenissen - jeugdmisdadigheid..." Beslist de moeite waard om iets meer over te weten.

Zondag 4 februari.

Een regenachtige dag, typisch Belgisch. Gelukkig is er moeder Mit nog (die Toon V. voortbracht) om een gezellig bakkie koffie voor ons te schenken. Tussen de missen leert zij ons met engelengeduld deftige geschenkpakketjes voor onze soldaten maken. Toen zij het twaalf keer had voorgedaan, had één van ons het al bijna gesnapt. Dank U Mitje voor het gratis geleverde inpakpapier, het bolletje koord, de goede raad, het koppie troost en zoveel meer. En sorry voor de vuile voeten op de mat.
Als eerste man op het front ontvangt Jefke van de Reiger zijn pakket. Jef was vanmorgen thuis, en naar wij konden vaststellen zag hij er helemaal niet slecht uit. Jef is nen taaie.
Deze avond gaan de redaktieleden allen naar bed (niet tesamen natuurlijk) maar toch allemaal zat van de pret (en de rest) voor het welslagen van Goorgalm 2.

Maandag 5 februari.

Dat de maandag een dag apart is ondervonden wij vandaag eens te meer. Nog dronken van geluk en slaap strompelde Jan V. vanmorgen op de bus van kwart over zeven. Als vaste passagierster zat ook vandaag weer Agnes V. (groot, lief, lang blond haar, soms heel nijdig) vlak achter de chauffeur. Boven haar hoofd staat er gewoonlijk een bagagerekske, maar vandaag stond er dit niet. Dit was echter geen beletsel voor ons redaktielid J.V. om met de hem eigen lenigheid zijn boterhammentas toch op het ingebeelde rek te zwieren. Het gevolg raad U. Agnes V. werd nog bleker, maar alhoewel ernstig gekwetst, glimlachte zij toch nog naar ons redaktielid. Hadden wij eens moeten proberen...

Dinsdag 6 februari.

Goorgalm 2 en geschenkpakket worden naar onze soldaten gestuurd. Onze Kajotsters knutselen een "voddepop" in elkaar. Het klinkt banaal maar het schijnt mooi te zijn.

Benodigdheden hiervoor : IO nylonkousen (uitgewassen a.u.b. anders heeft het kind de reuk van de moeder), naald, bruin garen, (zwart was ook goed) lapje stof, veel geduld en vaardigheid. Wanneer kunnen de redaktieleden de meesterwerkjes eens komen bekijken ?
Elders in de meisjesschool wordt er weer gefeest. Boeren- en boerinnenbond slikken een worstenbrood binnen. Als het buikje vol is wordt er serieus gekaart. Dat er vele goede kaarters tussen zaten, konden wij opmaken uit het feit dat bijna allen teruggingen naar hun koetjes en kalfjes, beladen met een dikke (!) prijs. En diegenen die er geen hadden waren ook niet kwaad. Zij hadden immers geen last om hem mee naar huis te sleuren.

Woensdag 7 februari.

Rampzalige dag voor België. Als een donderslag bij heldere hemel slaat de bom in. De regering is gevallen. Wie had dat ooit kunnen en durven denken ? In de volgende weken zal het brave Belgenland ronddobberen als een losgeslagen schip. Tijdens de nieuwsuitzending 's avonds op de O.R.T.F. (franse radio) vroeg de brave reporter zich af hoe het in hemelsnaam mogelijk was dat de Belgische regering gevallen was over dat"klein probleempje Leuven". Waarschijnlijk zien ze daar alles volgens de afmetingen van Charles de Gaulle.
Nota: Hebt u ook opgemerkt dat wij enkel maar één artikeltje over Leuven hoeven te schrijven (zie Goorgalm 2) en dat 3 dagen later de regering daar reeds over struikelt.

Donderdag 8 februari.

Nogmaals een verkeersongeval op de Bredabaan, ergens aan garage V.V. Ditmaal waren wij er niet direkt bij betrokken. Wel dokter Denissen (zie Goorgalm n° 1, p. I6, regel 24-30). De gevolgen waren ditmaal erger dan op I3 december. Een buitenlander diende opgenomen in de kliniek. Dr D. mag een nieuwe wagen kopen. De voltallige redaktie vraagt zich angstvallig af of er nu nog een steunabonnement zal overschieten. Misschien van de verkoop van de oude wagen ...

Vrijdag 9 februari.

In de refter van de meisjesschool houdt de Heer Karel Janssens (niet onze voorzitter) maar een gekend ornitholoog, een voordracht met een kleurenprojectie over de Kalmthoutse Heide. Kunstvolle dia's en deskundige kommentaar kunnen het opgekomen publiek ten volle boeien.
Nog maar pas bekomen van de inspanning van dinsdag trekken onze boerenbonden weeral ter "kaartstrijd" ditmaal tegen de K.W.B. Lawaaimakers waren ditmaal niet toegelaten, vermits in hetzelfde lokaal nog verschillende andere vergaderingen doorgingen. Onze B.B.'ers toonden zich de beste fluisteraars (en kaarters) en gingen met de overwinning lopen. (N.v.d.R. wie komt er eens bij ons vergaderen wanneer wij stencils afdraaien ? Wij roepen nooit, vloeken niet, tieren en zeuren niet, alleen maar werken ...)

Zaterdag 10 februari.

Teerfeest van de jonge moeders van de BB (vaders natuurlijk ook inbegrepen. Wat zouden ze zonder die toch aanvangen ?). Vijftig feestvierders deden zich te goed aan warme toast met heep, en kaassaus, ossetong met champignons, en achterop een appelvla. Daarna een lekker pintje bier en een lustig dansje placeren onder muzikale begeleiding van de inderhaast opgetrommelde R.d.R. die het schitterend deed. Om half twee waren er verschillende fuivers die hun benen niet meer voelden. Om twee uur behoorde dit zeer geslaagde feest tot het verleden. Spijtig dat wij nog geen jonge vader zijn...

Zondag 11 februari.

Voetbalmatch op leven en dood tussen scouts en chiro. Over deze sportmanifestatie vindt U elders meer in dit blad.

Maandag 12 februari.

Eueueuhhh, wei zein noch niet folledig wakker en opponze positiefen. Wei eppe noch zooon vake ?

Dinsdag 13 februari.

Vandaag hadden wij een tragisch voorval. Een jongedame AVDBZW uit Gooreind kwam tot schrijens toe bewogen naar een van onze redakticleden en fluisterde hém toe met een zwaar hart en een krop in de keel : "Mijn verloofde is soldaat en zou toch zo graag Goorgalm ontvangen. Wat moet ik hiervoor doen ? Heel simpel lieve Juffrouw : Koop een Goorgalm en bezorg ons het adres van uw verloofde-soldaat. Wij doen de rest. Gratis voor niks.

Woensdag 14 februari.

Sint Valentijn. Extra lievekesdag ! Met algemeenheid van stemmen wordt overeengekomen voor één dag nu eens niet aan Goorgalm te denken maar de edele gedachten enkel en alleen te wijden aan die ene, lieve, allerliefste, schattige, snoezige, verrukkelijke, adembenemende, onbeschrijfbare en alles vertederende schattebout. Heerlijk is het leven, zolang wij geen ruzie maken. Maar dat hoort er ook al eens bij.
Voor al die keren dat we ruzie maakten, sturen wij, of beter nog, geven wij persoonlijk een heel dikke zoen en als de portemonnee het toelaat een bloemetje.

Donderdag I5 februari.

Tragisch nieuws van het achterfront. De vader van één van onze redaktieleden kapt tijdens het houthakken in zijn hand. Het lichaamsdeel in kwestie ziet er erg gehavend uit en de inderhaast bijgeroepen dokter overweegt een moment de half loshangende hand volledig af te snijden. Dacht hij misschien aan de Bijbel:"Indien uw hand U ergert, ruk haar af. Het is beter met één hand in het rijk der hemelen binnen te gaan dan met twee handen in de eeuwige verdoemenis te worden geworpen. Na deze bijbelse overweging vond hij het toch geraadzamer de stukken maar weer aan mekaar te lijmen.

Vrijdag I6 februari.

Dat televisie een grote invloed heeft bewijst U volgend plezierig voorval. Een brave censuur schrijft ons : "Op zekere dag was ik met mijn CENSUUR aan 't winkelen. Plots zag hij een CENSUUR die wegens de grote CENSUUR zijn censuur diep over de censuur had getrokken en een grote CENSUUR droeg. De kleineman bleef staan en zei : "Mama, kijk daar, CENSUUR".

Zaterdag I7 februari.

Van het sportfront volgend nieuws. In "Café de Klok" bij Tante Net (het is geen tant, maar wij noemen haar zo omdat ze zo sjoviaal is) komen 's zaterdags en 's zondags de beste schutters van Gooreind bijeen om zich met mekaar te meten in het kruisboogschieten. Als Willem Tell zag wat daar allemaal gebeurde, zou hij nogal ogen trekken. Een van onze redakticleden schoot met spelend gemak zelfs een roos ... in de vogelenpikblok die anderhalve meter verder hing. Nochtans was dat niet zo slecht voor hem, want de eerste keer dat hij schoot moesten er twee lampen in de luster er aan geloven.

Zondag I8 februari.

Door de "Vrienden van Lourdes" worden er vandaag twee Lourdesreizen verloot. Gelukkigen zijn Mevr. Nuytemans-Jacobs (beter gekend als Leonie Nuyts) en Mevr. A. Schrijvers. Wij gunnen het U van harte. Maar als ge zover zijt, denk dan eens aan ons, met een kaartje voor ons archief en een weesgegroetje voor ons zieltje. Goede reis, alletei.
Gooreind VV wint vandaag met 1-0 van St. Rochus. Onze jongens hebben op dit moment al I8 punten. Wie zei er ook weer dat Gooreind dit jaar afviel. Dré Brand schoot op het einde de winnende goal binnen. Een van goudwaarde. Goed zo, Gooreind ! Pak vast mannekens ... en hou vol.

Maandag I9 februari.

Een zestal leden van de boerinnenbond gaan zich vier dagen afzonderen in retraite op het klooster. Leiding van de retraite berust bij de pastoor van Kalmthout. Best dat de boerinnenbond weer eens het goede voorbeeld geeft. Of hebben zij het misschien het hardst nodig.

Dinsdag 20 februari.

Professor J. Arts, gewestvoorzitter van de Bond van grote en jonge gezinnen geeft in de gildezaal een zeer gesmaakte voordracht over : "Huwelijk en wetgeving, rechten en plichten, echtgenoten worden". Onze verslaggevers waren ter plaatse en brengen U verder in dit blad hierover een meer uitgebreid verslag.

Woensdag 21 februari.

Zoveelste dansles in de meisjesschool. Op het programma staan cha-cha-cha, quick step en Engelse wals. Onze jeugd gaat er zo geestdriftig op los dat de sekretaris, Jos G. zijn tweede jeugd voelt terugkomen en ergens in een hoekje staat mee te huppelen. (N.v.d.R. waarom ook niet ?) Wanneer komt de uitnodiging voor de fotoreportage ?
Heden vernemen wij met voldoening dat wij binnen korte tijd weer naar de stembus mogen gaan. Nu ze toch volop praten over aparte lijsten in katholieke kringen, denken wij er sterk aan met een eigen lijst op te komen. Ons programma : Invoering van de 58 uren week. De man baas in het huisgezin en iedere zondag zijn pintje. Voor de vrouwen: gelijk loon voor meer werk. Beter weer en meer belasting. Wie stemt voor ons ?

Donderdag 22 februari.

Ons zangkoor Sinte Cecilia teert niet op zijn lauweren. Tot tien uur vanavond zaten of beter stonden zij nog te oefenen. Reden hiervoor is hun optreden in het klooster van Vorselaar op zondag 17 maart. Vrienden en sympatisanten kunnen hen begeleiden. Een autobus zal op die dag onze zangfenomenen naar Vorselaar voeren.

Vrijdag 23februari.

Vergezeld van de onderpastoor en andere eminente personaliteiten trekken vijftig leden van de danscursus naar Beerse voor een gezellige dansavond, georganiseerd door de Katholieke Dansliga van België. Vermoeid maar in goede gezondheid keerden allen huiswaarts. Alleen voor D.V. eindigde de avond minder prettig. Een andere jongedame met zooo'n naaldhakken (duim en wijsvinger heel ver spreiden a.ub.) trapte op D's lieve voetje. Naar men ons vertelde was D. helemaal uit haar lood geslagen, want anders had zij met haar eigen schoen teruggeklopt. Ge zoudt voor minder terugslagen.

Zaterdag 24 februari.

Heden hadden wij een zeer ernstig onderhoud met de heer X die een zeer voorname functie bekleedt in een zeer voorname staatsinstelling te Gooreind.
Naar het schijnt hebben wij in ons vorig nummer een zeer mensonwaardige en lage daad gesteld ten overstaan van deze instelling. Wij hebben wel eerst onze grijze hersenmassa moeten pijnigen om te weten waarover het feitelijk ging. Daar wij de gewraakte passage te goeder

trouw hadden overgenomen, en steeds het spreekwoord indachtig: "Waar er rook is, is er vuur", hadden wij in de verste verte niet gedacht dat drie regels zouden zouden volstaan om ons blad volledig te vernietigen, en enkele mensen lelijk op hun teen te trappen. Vermits wij echter de vrede willen bewaren en hoegenaamd niemand in het biezonder willen kwetsen, bieden wij graag op onze twee knieën, met tranen in de ogen en met het vast voornemen ons leven te beteren, onze diepgemeende verontschuldigingen aan, aan voornoemde staatsinstelling in het algemeen, en aan zijn Gooreindse ambtenaren in het biezonder, en hopen dat dergelijke vergissingen zich in de toekomst niet meer zullen voordoen.
Nadat wij dit geschreven hebben, voelen wij dat het onrecht hersteld is, en begeven ons welgemutst te rusten.

Vandaag schuiven de Gooreindse crossers hun benen niet over de motor, maar wel onder tafel bij Tante Net, voor hun teerfeest.

Zondag 25 februari.

Wij vernemen het overlijden op 97-jarige leeftijd van de heer Camille Huysmans, minister van State, voorman van de BSP.
Een voltallige Milac-komitee houdt vanmorgen een laatste vergadering vóór het verschijnen van Goorgalm nummer drie.
In Luxemburg wordt Erik De Vlaeminck wereldkampioen veldrijden bij de beroepsrenners. Zijn broer doet hetzelfde bij de liefhebbers. In Luxemburg is er vandaag Vlaams karnaval.
Gooreind VV speelt 2-2 gelijk op Niel. Hiermee komen onze jongens op de elfde plaats in de rangschikking met 19 punten. Eén plaats ervoor staat Wuustwezel met 20 punten. Wij wachten met spannning op het derby der vurige dorpen.
Vanavond viert iedereen karnaval. Feestneuzen, slingers en confetti, een glaasje bier, een rustig dansje en vooral het zoete lief doen ons weer alle zorgen vergeten. Tot...

Maandag 26 februari.

...Vanmorgen. 's Avonds te zot en 's morgens te bot. Dit ondervinden wij weer eens tot onze schade en schande. Het weer is ijzig koud. Zo komen we terug een beetje op onze positieven. Vele maken vanmorgen reeds het begin van de vastenperiode mee. Eigen schuld. Ik heb er geen kompassie mee.

Dinsdag 27 februari.

Vastenavond. Gooreind geurt van pannekoeken en wafels. Nog even laat men de teugels vrije loop. Wij, lelijke mensen, durven vandaag met een gerust gemoed op straat komen. Vandaag worden wij niet met de vinger nagewezen. En we komen allen, allen in de hemel omdat we....zijn.

Woensdag 28 februari.

Aswoensdag. Een assekruis op het voorhoofd herinnert de mens eraan dat hij uit stof en as bestaat, wie of wat hij ook is.
De magere haring vervangt de vette worst. Sommigen beginnen te sparen voor een abonnement op Goorgalm.

(Lees vervolg op blz. 3)

laatste berichten

Wij ontvingen geen ingezonden stukken van lezers deze maand, zodat de twee bladzijden die wij daarvoor reserveerden, onbezet blijven. Waar zitten de dappere Gooreindse schrijvers???

Ter gelgenheid van de week van de soldaat hadden de zuster en de leerlingen van het vierde leerjaar briefjes geschreven naar een broer soldaat van één der meisjes. Wij hadden het voorrecht te mogen piepen in één van die briefjes, en werden direkt bekoord door die naïeve oprechte stijl die eigen is aan kinderen. Wij pikken enkele passages uit:

...."Lilianne heeft twee foto's van u meegebracht. Tijdens de tekenles knutselden wij van sterk bruin papier, een keurig soldaatje. We zullen het schoonste erbij steken..."

..."De juffrouw van het tweede jaar en haar leerlingen verrasten ons met soldaatje te spelen, maar de lange broek dierf ze niet aanhouden. Dianne Glaude had ook een vest aan en een petje op. Dat was haar zoon zei de juffrouw....."

..."Onze zuster ging binnen en wij zagen een soldaat staan. Wij schrokken want wij dachten dat het een echte soldaat was. Dan hebben wij gezongen van "Groot soldaatje, klein soldaatje."

Beste lezer, vindt U dat niet verrukkelijk. Wij kunnen zo iets in ieder geval twintig maal lezen zonder het beu te worden!

Miel, de soldaat in kwestie, zal er hopelijk niets tegen hebben dat wij enkele regels uit zijn antwoord overtikken:

"Met veel vreugde heb ik al die mooie briefjes ontvangen. Waarvoor ik de Zuster en de leerlingen hartelijk moet bedanken. Ik vond het fantastisch, eerlijk gezegd, ik was er zelfs een beetje van onder de indruk. Ik had nooit gedacht dat de Gooreindse kinderen zo aan de soldaten in Duitsland zouden denken, nogmaals zuster, ik vond het buitengewoon. En dat soldaatje dat ze gemaakt hebben, hangt al in mijn kast, zodanig dat ik het altijd kan zien.

Mijn gewoon werk is hier kellner in de mess officieren. Ik ben een hele dag met eten bezig. En dat moet natuurlijk allemaal schoon geserveerd worden, maar ik doe dat zeer graag.

Van de streek hier kan ik niet veel vertellen, omdat ik niet veel buiten de kazerne kom, omwille van het feit dat wij zeer weinig tijd hebben, ik niet alleen, maar al de kellners. De dagen gaan zeer vlug voorbij,

en een soldaat moet niet meer hebben.

Ik hoop, zuster dat U deze brief met veel vreugde gelezen hebt, en dat uw leerlingen er met vreugde naar geluisterd hebben. Nogmaals dank voor al die mooie briefjes."

Tot zo ver Miel Michielsen, aan wie wij langs deze weg de dank van de zuster met haar leerlingen overbrengen. Nog een vraagje Miel: Kan er voor ons ook nog een briefje af voor je afzwaait?

Voor eventuele schrijvers volgt het adres van Miel:
Mess Officieren, 5e Linie Bn B.P.S. 1 - B.S.D.

(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)(:)

In tegenstelling met wat wij eerder in ons nummer schreven, kwam er toch nog een brief van Lodewijk de Zware uit Siegen. Nou, hier gaan we dan:

Beste Vrienden,

Verlangend heb ik uitgekeken naar Goorgalm 2. Als voorbode heb ik dan het Milac-pakje gekregen voor de "Week van de soldaat". Een grote pluim en welgemeende dank hiervoor aan onze noeste werkers (ons neusje krult weer langzaam maar zeker de hoogte in, n.v.d.R.). Als ik bedenk dat zij daarvoor hebben moeten knabbelen aan hun eigen centjes, die ze dan toch ook liever aan 't liefje of eventueel aan bier besteden (dit is toch geen steek op onze enkel-cola-minnende voorzitter, Louis?), blijf ik in gebreke en moet ik te rade gaan bij Dr Galle om overtreffende woorden van dank en bewondering uit te vinden. Ik vind het daarom mijn plicht (een soldaat is steeds ernstig, n.v.d.R.) om een oproep te doen tot het thuisfront. Vaders en moeders, koop een Goorgalm als hij U aangeboden wordt. Stel onze Milac-jongens niet teleur en beloon hen voor hetgeen ze voor ons, soldaten, doen. Ook uw zoon zal het later fijn vinden om het soldatenbladje te ontvangen.

Het leven in Siegen gaat zijn gewone gang. In iedere kazerne worden er bedden in geef acht gezet, dat is dus geen typisch Siegens nieuws. Op 17 februari komen we nog eens voor 8 + 2 dagen onze moede benen strekken. Onze vriend Jos de Hondt komt twee dagen later ook de bloemetjes buiten zetten. Na het verlof komt hij nog even goeie dag zeggen, en dan laat hij me stikken. Ik hoop dat hij zich in Delbruck ontpopt als een vast medewerker aan ons bladje.

Verder geen nieuws uit Siegen, nog allemaal de beste groeten en tot volgende maand.

Louis Van Velthoven.

Louis, na het lezen van uw brief is het zeer begrijpelijk dat onze neus als een pijl naar boven in de wolken steekt, en onze nek catastrofale afmetingen gaat aannemen. Wij danken u voor die onbetaalde reklaam voor Goorgalm. En maak je absoluut geen zorgen om die centen hoor: die werden reeds ruimschoots gerecupereerd uit de verkoop van Goorgalm 2. Het beste in Siegen, en tot schrijfs!!

??? PRIJSVRAAG ???

Oplossing
uit vorig nummer:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	P	O	S	T	E	R	I	J	S	T	R	A	A	T
2	A	N	I	J	S			A	A	N	P	A	K	
3	S		G	I	T	Z	W	A	R	T		N	E	T
4	T	A	A	L		O	O	G	T		O	S	L	O
5	O	O	R	P	Y	N		T	R	E	K	P	A	K
6	R	E	E	T		N			E	N	E	R		K
7	Y		N		D	E	N	K		T	R	E	Z	E
8		O	F	F	E	R	A	N	D	E		K	O	L
9	S	N	A	A	R		D	E	O		V	E	T	E
10	C	U	B	A		M	E	E	R	M	I	N		N
11	H		R		P	E	N	D	U	L	E		Z	
12	O	L	I	J	K		K		S			E	E	T
13	O	W	E	E		E	E	N		P	A	N	G	
14	L	A	K	E	N		N	A	A	I	S	T	E	R

K
R
U
I
S
W
O
O
R
D
R
A
A
D
S
E
L.

Nieuwe Opgave:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	B	O	E	M	A	N			G	A	S	R	E	L
2	A	N	T	O	N		L	L		S	N	O	D	R
3	S	N	E	P		V	E	E	L		I	D	L	M
4	T	O	R		L	E	U	Y	E	N		E	L	P
5	A	D		S	E	R	G	E	A	N	T		M	B
6	A	I	D	A			E	R			S	L	A	K
7	R	G		P	I	E	N	T	E	R	E		N	A
8	D		O	P	E	N			V	E	T	O		P
9		K	L	I	P		L	L		E	S	S	O	
10	K	R	U	G		V	O	E	T		E	S	S	O
11	L	A	T		S	E	W	E	E	R		E	L	T
12	E	B		M		T	U	D	E		M		R	T
13	M		K	A	R		E	T		L	E	L		E
14		O	T	T	E	R			L	I	A	A	N	

Horizontaal:

1.Kinderschrik - borrelt tegenwoordig op in de Noordzee.
2. Jongensnaam - laatstleden - bromfietsmerk.
3.Vogel - niet weinig - hetzelfde.
4.Insekt - struikelblok voor de regering - gesmoorde hulpkreet.
5.Anno Domini - voorwerp van soldatenmoppen - pers. vnw.
6.Beroemde opera - bijwoord - weekdier.
7.RG - schrandere - voorzetsel.
8.Ontsloten - krachtig verbod.
9.Rots - laatstleden - benzinemerk.
10.Oorlog - lichaamsdeel - zijn (lat.)
11.Niet manhaftig - schietspul - getal.
12.Tij- waspoeder - voegwoord.
13.Vervoermiddel - frans voegwoord - deel van het oor.
14.Roofdier - slingerplant.

Vertikaal:

1.Onwettig kind - val.
2.Niet nodig - schaaldier.
3.Verorberaar - vrucht - kinderen toegelaten.
4.Zo staan er nogal wat in Goorgalm - met veel sap - niet glanzend.
5.Meisjesnaam - frans lidwoord - boom muziekhoot.
6.Niet dichtbij - voegwoord - dierlijk uittreksel.
7.Verdraaide waarheid - jongensnaam.
8.Bezorgt - van ww. lijden.
9.Meisjesnaam - eerstvolgende - drankje dat onze voorouders lekker vonden.
10.Spil - nomen nescio - jong hert - Japanse afstandsmaat.
11.Lange lat - vlieg die de slaapziekte verwekt - .....culpa.
12.Gezant - .....span - muzieknoot.
13.Nobele heer - Europese hoofdstad.
14.Omhulsel voor een lamp - "even" op zijn Hollands.

Wat we vorige keer met 7 inzendingen reeds een sukses heetten, mogen we nu als overdonderend bestempelen: zo maar eventjes 22 oplossingen alsjeblieft!!! Hiervan waren er 12 juiste, nl. van:

-Wilfried Pockelé, Theo Verellenlaan 35, Gooreind.
-Louis Hofmans, Gasthuisstraat 51, Gooreind.
-Hendrik Jansen, Brechtsesteenweg 19, Wuustwezel.
-George Michel, Lage Baan 7, Gooreind.
-Karel Abelshausen, Oude Baan 150, Gooreind.
-S.M. Van Tichelen Jos, 18 RA, Kamer 57, Kwartier Oost, Polygoon.
-Van Bergen Marianne, Past. Van Horenbeeckstraat 25, Gooreind.
-Zuster Ilona, Abdij Vlierbeek 5, Kessel-lo.
-Mr en Mevr. Mattheussen-Ceuppens, Oude Baan 42, Gooreind.
-André Van Looveren, Akkerveken 22 Gooreind.
-Charles Kockelberg, Majoorstraatje 9, Gooreind.
-Alfons Van den Bergh, Akkerveken 11, Gooreind.

Ook deze keer werd een onschuldige (kinder)hand gevonden om de winnaar te trekken. Kwamen uit de ditmaal als bus dienende stenen pot: het echtpaar MATTHEEUSSEN - CEUPPENS. Een dikke proficiat vanwege de redaktie, en nu maar wachten op de prijs.

Opvallend veel deelnemers zijn gestruikeld over het eerste woord: velen wisten niet dat er in Gooreind helemaal geen pastorijstraat, maar wel een POSTerijstraat bestaat (Wij hopen maar dat wij hierdoor aan niemand aanstoot geven, n.v.d.R.). Zij die vielen over dit woord, of nog over andere, zijn:

-Jan en Ria Gijsbrechts, Gasthuisstraat 74, Gooreind.
-Staf Ceuppens, Brechtsesteenweg 13, Wuustwezel.
-Fons Ceuppens, Gasthuisstr. 13, + Etienne Gabriëls, Oude Baan 82, + S.M. A. Ceuppens, Kazerne Lt.Coppens, Kwartier Oost, Polygoon.
-Mevrouw Frans Van Ceulen, Goorbosstraat 72, Gooreind.
-Francine Kerstens, Helpt Elkanderstraat 10, Gooreind.
-E. Jacques, Theo Verellenlaan 82, Gooreind.
-H. Dejongh, Rerum Novarumlaan 28, Gooreind.
-S.M. Louis Van Velthoven (ja Louis, geen prijs ditmaal!)
-Breugelmans K. en Willy Neefs, resp. Dorpstr. 35 en Kerkhofstr. 18 in Wuustwezel.
-Mevr. Cornelis-Jansen, Bosduinstraat 26, Gooreind.

Het spreekt vanzelf dat de soldatenprijs gaat naar Jos Van Tichelen, die van alle soldaten de enige juiste oplossing inzond. Aan Jos, en meteen aan alle deelnemers, inzonderheid aan de jongeren onder hen, onze felicitaties!

Het reglement voor de nieuwe prijsvraag zal nu wel bijna iedereen kennen, hopen wij. Nog enkele puntjes herhalen:

1. Stuur uw oplossingen naar Tony Verbeuren, Gasthuisstraat 6, of aan een ander redaktielid, en dit vóór 25 MAART!
2. Steeds naam, adres en ouderdom vermelden, a.u.b. U helpt ons mèt dit laatste bij het zoeken naar een eventuele prijs. Deze bestaan zoals steeds uit pocket-boeken.
3. Dezelfde onschuldige hand van altijd zal de winnaar of winnares door trekking aanduiden.

EN NU MAAR WEER AAN DE SLAG, LEZERS EN LEZERESSEN! WIJ GAAN DEZE KEER NAAR DE DERTIG OPLOSSINGEN!!!!

VRAAG HET AAN

? ? ?

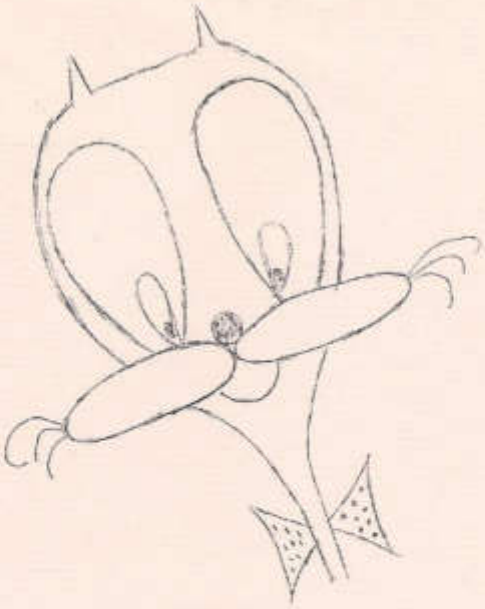

Deze week vang ik
geen muizen
maar pluis goorgalm uit

Zoals alle grote mensen
heem ik een
(steun) ABONNEMENT